

Dodecachordi Ionici Hypoioniciq; connexorū

P Lanxitaũt Da uid planctu huiuscemodi sup Saul &
 Jonathan filium e ius Consydera Israēl pro
 his qui mortui sunt, super excelsa tua uul ne
 ra ti

P Lanxitaũt Da uid planctu huiuscemodi
 super Saul & Jonathan filium e ius. Consydera Isra
 ēl pro his qui mortui sunt super excelsa tua uul ne ra
 ti Indyti Israēl super monte is tuos inter fe cti.

Planxit

Exemplum Iodoci Pratenfis.

P Planxit autem Dauid planctu huiusce mo di
 super Saul & Jonathan filium e ius Consyde
 ra Isra ēl pro his qui mortui sunt sup Excelsa tua uul
 ne rati Indyti Israēl super monte is tuos inter fe cti.

P Lanxitaũt Da uid plāctu huiuscemodi sup Saul & Io
 nathā filium e ius. Consydera Israēl pro
 his qui mortui sunt super Excelsa tua uulne ra ti In
 clyti Israēl super mon teis tu os in ter fe cti.

Residuum

Dodecachordi

Residuum

Quomodo ceciderunt fortes in praelio? Nolite annuntiare
in Geth, neque annuntiare. Ascalonis. Ne forte letetur.
Filiae Philistiim. Ne exultent in circumcisorum.

Residuum

sunt. Quomodo ceciderunt fortes in
praelio? Nolite annuntiare in Geth, neque
annuntiare in compitis Ascalonis. Ne forte letetur Filiae Philis-
tijn. exultent Filiae in circumcis-
orum.

sunt.

Liber III.

Residuum

sunt. Quomodo ceciderunt
in praelio? Nolite annuntiare in Geth,
neque annuntiare in compitis Ascalonis. Ne forte letetur Fi-
liae Philistijn. Ne exultent filiae in cir-
cumcisorum.

Residuum

sunt. Nolite annuntiare in Geth, neque
annuntiare in compitis Ascalonis. Ne forte letetur fili-
ae Philistijn. Ne exultent filiae in circumcis-

Nn Montes

M Ontes Gel boe nec ros nec pluuiā ueniat super
 uos, neq; sint agri primitiarū, quia ibi abiectus est cly-
 peus for tium. & clypeus Saul
 Quasi non esset un ctus ole o à sanguine interfe-
 cto rum ab adipe for-
 ti um.

M Ontes Gelboe nec ros nec pluuiā ueniat sup uos, neq; sint agri
 primitiarum, quia ibi abiectus est clypeus for tium,
 & clypeus Saul Quasi non esset unctus ole o à
 sanguine interfecto rum ab adipe
 for tium. Montes

Secunda

M Ontes Gelboe nec ros nec pluuiā ueniat super
 uos primitia rum. Quia ibi abiectus est clypeus
 for tium & clypeus Saul
 Quasi non esset unctus oleo interfecto rum
 ab adipe for tium.

M Ontes Gelboe nec ros nec pluuiā ueniat sup uos primitia-
 rū quia ibi abiectus est clypeus fortium & clypeus
 Saul. Quasi non esset unctus oleo à sanguine inter-
 fecto rum ab adipe
 for ti um.

Pars

Nn 2 Sagitta

Dodecachordi

S Agitta Ionathæ nunquam redijt res
 tror sum. non est reuersus ina nis. Saul & Iona
 thas in uita su a in morte quoq; nō sunt di
 uisi. Leonibus fortio res. Filia Israël super Saul
 flete.

S Agitta Iona thæ nunquā redijt
 retror sum. non est reuersus inanis Saul & Iona
 thas in uita su a in morte quoq; nō sunt diui
 si Leonibus fortio res filia Israël super Saul
 flete.

Tertia

Et

Liber III.

E T gladius Saul non est res
 uersus ina nis amabiles & decori in
 uita su a, in morte quoq; non sunt diuisi, aquilis uelociōres
 Leonibus fortio res. Filia Israël super Saul fle te

E T gladius Saul nō est reuer
 sus in a nis amabiles & decori in uita sua,
 in morte quoq; nō sunt diui si, aquilis uelociōres leonibus
 fortio res, Filia Israël super Saul flete

Pars

Nn 3 Residuū

Residuum

Qui uos uestiebat coccino ī delitijs suis. Qui præbebat ornamēta aurea cultui ue stro Ionathas in Excelsis tuis

is occi fus est.

Residuum

Qui uos uestiebat coccino in delitijs suis. Qui præbebat ornamēta aurea cultui ue stro. Quomodo ceciderunt fortes in prælio?

Ionathas in Excelsis tuis occi fus est.

Residuum

Residuum

Qui uos uestiebat coccino ī delitijs suis, Qui præbebat ornamēta aurea cultui ue stro. Quomodo ceciderūt fortes in prælio?

Ionthas in Excelsis tuis occi fus est.

Residuum

Qui uos uestiebat coccino ī delitijs suis. Qui præbebat ornamēta aurea cultui ue stro. Quomodo ceciderunt fortes in prælio?

li o? Ionathas in Excelsis tuis occi fus est.

Nn 4 Doleo

D Oleo super te frater mi Ionatha decore nimis &
 amabilis ualde super amorem mulierum sicut
 mater amat unicum filium suum
 sic ego te dilige bam. Quomodo ceciderunt robusti &
 perierunt arma bellica?

D Oleo super te frater mi Ionatha decore nimis &
 amabilis super amorem mulierum sicut mater amat
 unicum filium suum sic ego te dilige
 bam. Quomodo ceciderunt robusti & perierunt
 arma bellica?

Quarta & ultima pars

Doleo

D Oleo super te frater mi Ionatha decore nimis & ama
 bilis ualde super amorem mulierum sicut ma
 ter amat unicum filium suum Sic ego
 te dilige bam. Quomodo ceciderunt robusti & perie
 runt arma bellica?

D Oleo super te frater mi Ionatha decore nimis &
 amabilis ualde super amorem mulierum. Sicut mater a
 mat unicum filium suum, Sic ego te
 dilige bam. Quomodo ceciderunt robusti & perie
 runt arma bellica?

Commixtionis Ionici Hypoio
 niciq; Finis.

De Tenoris

Dodecachordi

De Tenoribus diapason non ex

plentibus, Cap. XXV.

Hæc de binorum Modorum connexionefatis, ut arbitror, copiose, restabat ut ad exemplum prioris libri Cantilenas Diapason non explēteis poneremus per Diatessaron ac Diapente species. Verum enimvero intra Diatessaron limites cōclusam, haud equidem scio an ullam unquam Cantilenā uiderim. Intra Diapēte inueniuntur quidē, raro tamen, ut non aut supernē, aut infernē aliquid addatur. Itaq; ne nihil hac de re dixisse argueremur, relicta Diatessaron, Diapente specierū prosequemur exempla. Et primæ quidem speciei. Relā, quæ quatuor Modis cōmunis est Dorio, Hypodorio, Aelio, Hypoæolioq;. Sit hoc III uocum exemplum.

Primæ Diapente speciei re la

exemplum.

A Furore tuo Domine Deus serua animas nostras, à Dæmone malo, ab homine iniquo, & dolofo, & mendaci, à cæcitate mētis nostræ, ab omnibus malis Domine serua nos misellos.

A Furore tuo Domine Deus serua animas nostras à Dæmone malo, ab homine iniquo, & dolofo, & mēdaci, à cæcitate mentis nostræ, ab omnibus malis Dñe serua nos misellos.

Hoc

Liber III.

Hoc exemplum germanicum est, & uulgare & uetustum, neq; per herculem inelegans. Cuius Tenor semitonio supernē adiecto, maxime Aelium sapit, habet & infernē tonum, quod & Dorio familiare est. At in Bassi, uerus Aelius est, cum Semiditono supernē, quod & ipsum cum Dorio Hypodorioq; commune esse non semel antea diximus. Cantus uero ita Hypoæolius est, ut uerior effingi Modus ille non possit. Fuit huic exemplo admodum simile Damiani à Goes Lusitani, cuius in Aelio meminimus.

A Furore tuo Domine Deus serua animas nostras, à Dæmone malo ab homine iniquo, & dolofo, & mendaci, à cæcitate mētis nostræ ab omnibus malis Domine serua nos misellos.

A Furore tuo Domine Deus serua animas nostras à Dæmone malo ab homine iniquo, & dolofo & mendaci, à cæcitate mentis nostræ, ab omnibus malis Domine serua nos misellos.

Secundæ

Dodecachordi Secundæ diapente speciei

Mi mi exemplum.

Nunc de Mi mi secunda Diapente specie, de qua hoc sæpe prædiximus, Neam raro inueniri, quando superne fa annexum, inferne re habeat, ex Andrea Syluano exemplum adducemus. Is enim cū uideret pueros sæpe imperitos hac in arte, adultos autem plures inueniri qui canere possent, Missam instituit in qua Cantus in hac Diapente identidem unus per omnes Missæ partes incedit, sumptus ex uulgatissima Cantilena Malheur me bat. Tenor ac Basis duæ uoces adiunctæ, Altera Phrygium, altera Æolium refert, confusa sæpe finali clauis. Sed eius unam alteramue particulam ponendam censuimus.

Author Andreas Syluanus.

K

ὕριε ἰ λῆ κ σου.

Χρὶ σὲ ἰ λῆ

κ σου.

Κύριε ἰ λῆ κ σου.

O

San na in ex-

cel sis.

Κύριε

Liber III.

K

ὕριε ἰ λῆ κ σου.

Χρὶ σὲ ἰ λῆ κ σου.

Κύριε ἰ λῆ κ σου.

O

San na in ex-

cel sis.

Οο Tertiae

Dodecachordi

Tertiæ Diapente speciei Fafa

exemplum.

R Ara huius speciei uel potius nulla reperias exempla, quod toties nunc, fortassis etiam cum lectoris tedio referimus. Quod hic subieciimus exemplū Gregorij Meyer est, de quo in Æoli Hypoæoliq; cōmixtione diximus. In cuius cātu Lydi Hypolydiq; systema est oppidò pulchre expressum. In Altitonante Lydi cum Ditono supernè. Deniq; in Basi uerusest Hypolydius, ita affabre pictus, ut nullus Pictor penicillo melius.

Gregorius Meyer author

C Onfite bor, confite bor Domino,
Domino ni mis, ni mis, in
ore me o me o & in medio

C Onfite bor Domino ni mis in
ore me o & in medio

Confitebor

Liber III.

C Onfite bor confite bor Domino Domi
no Domino nimis nis
mis in ore me o me o &
in me dio me dio

C Onfite bor Domino Dño nimis
in ore me o, me o & in me
dio mul

Oo 2 Residuū

Residuum

multorum lauda bo e um.

Qui astitit ad dex te ram ad dexteram

.ij. paupe ris ut saluum fa-

ceret à persequen ti bus. quon-

tibus ani mam meam.

Residuum

multorum laudabo e um, Qui asti tit

ad dexte ram pauperis ut

saluum fa ceret à perfe quenti-

bus a ni mam me am.

Residuum

Residuum

multorum .ij. Laudabo e um Qui

asti tit ad dexteram, ad dexteram Pau pe-

ris Paupe ris ut saluum faceret face-

ret à persequenti bus à persequentibus se-

quenti bus ani mam me am.

Residuum

to rum multorum Laudabo e um qui

a sti tit ad dexteram .ij. .ij.

Pau peris Vt

saluum fa ceret à perfe-

quentibus persequentibus .ij. a ni mam meam.

Quartæ

Quartæ diapente speciei, ut sol,

exempla.

Quartam speciem ut sol, communem quatuor Modis Ionico, Hypo ionico, Mixolydio Hypomixolydioq, ut sæpe diximus, nostra ætas in Synemmena ac diezeugmena coniecit, ita ut Ionici nunc sedes sit F. cum olim esset C. Id tamen haud abs re, ut in superioribus patuit. Mixolydius suam seruauit sedem in cōcussam. Vtriusq; igitur nunc exemplum de promam, Ionici in Synemmeno sapphicū carmen uulgatū hac ætate. Mixolydij uero ex Listenij libello, qui hac nostra tēpestare de Musica scripsit.

Vt sol in Synemmenis

V T queant laxis resonare fibris Mira gestorum famuli tuorū
Solue polluti labij reatum Sancte Ioannes.

V T queant laxis resonare fibris Mira gestorum famuli tuorū
Solue polluti labij reatum Sancte Ioannes.

V T queant laxis resonare fibris Mira gestorum famuli tuorum
Solue polluti labij reatum Sancte Ioannes

V T queant laxis resonare fibris Mira gestorum famuli tuorum
Solue polluti labij reatum Sancte Ioannes

Vt sol

Vt Sol in diezeugmenis

I ESV CHRISTE IESV
CHRISTE Fili David .ij.
Miserere nostri.

Διέ ζευγε Mixolydij
Hypomixolydioq

I ESV Christe Fili David miserere nostri. Cantus Hypomixolydium refert, Basis Mixolydiū.

I ESV CHRISTE IESV Chris
te Fili David .ij. .ij. Miserere .ij.
nostri. Oo 4 De

Dodecachordi De Symphonetarum ingenio

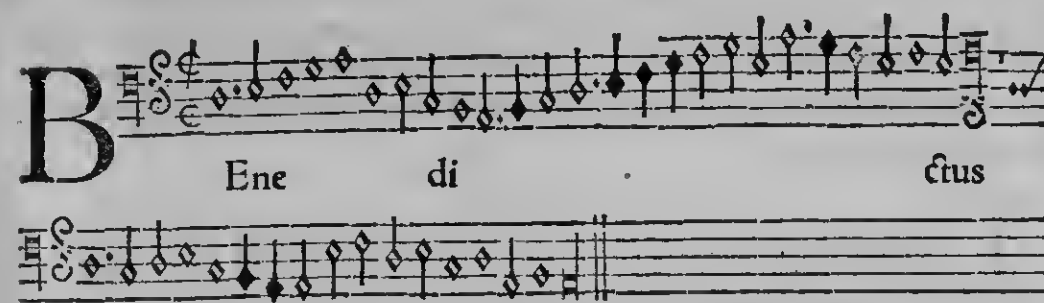
Iniserat huius libri, portētoſæ ſanè magnitudinis ſi exempla reſpicias, non omnino magni, ſi commentationem ſpectes. Sed libuit unum dūtaxat caput annectere de Symphonetarum ingenio. Neq̃ enim hiſ ſuus hac in arte deest genius, ex quo ſpectentur probenturue. Horum igitur fuēre alij (nam breuiter id narrandum eſt) qui ſolum ad oſtentationem ſua edebāt, & hæc multo maxima turba eſt: Alij ut plurimos delectarent ac iuuentutem exercerent. Nonnulli ut Eccleſiaſtici Cantus maiestatem iuarent. Inuenias qui neceſſitatem etiam ſuam hac arte leuarent, & horum plurimi. Sed de quibuſdam pauca dicenda, quantum nos auditu precepimus à fide dignis.

De Iodoco pratenſi

In primis uero de Iodoci Pratenſis, ut Cantorum coryphæi ingenio de quo non ſemel in prioribus. Is multa iucūda relatu feciſſe dicitur, anteq̃ in hominum noticiam uenerit. Inter alia multa & hoc ferunt. Francorū Regem Lituichum XII. haud ſcio quod ſacerdotium homini promiſiſſe. Verum cum promiſſa leuiter, ut in Regum aulis fieri ſolet, caderent, ibi cōmotum Iodocum pſalmum compoſuiſſe. Memor eſto uerbi tui ſeruo tuo, tanta maiestate ac elegantia, ut ad Cantorum collegium relatus ac deinde iuſto iudicio excuſſus, admirationi omnibus fuerit. Regē ſuffuſo pudore promiſſionem diutius differre non auſum, beneficium quod promiſerat, preſtituiſſe, Ibi uero uirū, Principis liberalitatē expertū, continuo alterū pro gratiarū actione orſum eſſe pſalmū, Bonitatē feciſti cum ſeruo tuo Dñe. Verū inter has duas Harmonias uidere licet, quanto dubia præmiorū ſpes plus urgeat, quā certò depositū beneficiū. Neq̃ enim paulo uenustior eſt, meo qdē iudicatu, ſi affectus ſpectes prior q̃ posterior editio. Idē Iodocus, cū ab neſcio q̃ Magnate beneficiū ambiret, ac ille, perſtinator idētidē diceret mutila illa Frācorū ligua, Laife faire moy, hoc eſt, ſine me facere, haud cū cūter ad eadē uerba totā compoſuit Miſſā oppidò degātē La ſol fa remi. Ad oſtentat

Liber III.

Ad oſtentationem autē artis haud dubie duas illas Miſſas inſtituit Lhom me arme, cū ſuper uoces Muſicaleis, tūm ad VI tonum, ita enim ipſe Hypoionicum nominauit. Amauit & hic Iodocus ex una uoce plureis deducere, quod poſt eum multi æmulati ſunt. Sed ante eum Ioannes Ockenheim, de quo paulo poſt, ea in exercitatione claruerat. Eius rei cum ſuperius per diuerſos Modos aliquot exempla poſuerimus, ſed eodem temporis motu incedentia, hic tardante altero temporis meſuram ſigno, dupla ratione decantanda, ponemus. Sunt autem ex priore Miſſa, in qua Modos identidem uariauit, ad Hypodorium triā hæc oppido breuia.

Qui

Dodecachordi

Q Viue nit

I N nomine Domi ni Do-
mi ni.

Idem Iodocus treis uoces tribus diuersis signis præpositis ex una uoce eliciendas exemplo docuit ubi ualor notularum in Tenore, si Thema in spicias sit duplus ad notulas in Bassi. Baseos uero notulae sesquialtera ad Cantus notulas, Ita ut duplae rationi sesquiplam mixtam intelligamus. Sed primum exemplum ponamus, ut ipse ex eodem Missa adposuit. Deinde Thematis resolutionem in treis uoces cum propria cuiusque uocis sede subiungamus.

Ex una uoce tres, ex eiusdē lo

docu Missa Lhome arme super uoces musicales.

A Gnus Dei qui tol-
lis pecca ta mun di mi misere re
no stri.

Sequitur resolution.

Cantus

Liber III.

Cantus

A Gnus Dei qui tol-
lis pecca ta mun di
Mi se re re no stri.

Tenor

A Gnus Dei qui tollis peccata mundi miserere nostri.

Basis

A Gnus Dei qui tol lis pecca ta
mun di misere re no stri.

In huiusce

In huiusmodi sanè Symphonijs, ut libere dicam quæ sentio, magis est Ingenij ostentatio quàm auditum reficiens adeo iucunditas, quale & hoc cuius nostri Lutuichi Senflii Tigurini, docti nostra ætate Symphonetæ. Cui ipse Cantorum more Canonem præfixit. Omne trinum perfectum. Cæterum pro inceptioe poterat & hic præfigi Canon ex Odyssæa. V. *Τῆς μάκαρος Δανάης καὶ τετραῖς*. Quod in Æneide Virgilius ita uertit: O ter quaterq̃ beati. Sed Ænigma non admodum difficile eruditus lector facile discutiet cōsiderata diapēte Diatessarō ac diapason consonantiarū ratione, ad eum modum quo Macrobius, quod diximus, Virgilianū discussit.

Lutuichi Senflii Tigurini Hypo

golius, Canon. Omne trinum perfectum.

Sed admirabilius longè est Petri Platenfis Exemplum, quod æmulatione ne haud dubie Iusquini eadem proportionem, cæterum quatuor diuersis signis præscripsit. In eo Basis ac Altus absq̃ diminutione incedunt, hic perfecti, illa imperfecti temporis, Cātus uero cum diminutione imperfecti item temporis. Tenor sesquipla ratione constat, non omnino difficile cantatu, si quis Hemioliā recte intromiscuerit. Hypodori est Modi, quāq̃ sine claudicans. Id alijs resolverunt, nobis satius uisum est, nudum proponere. Neq̃ ob id lector iure succensere nobis poterit, quādo tam multa alia bona fide indicauerimus, si ipsi etiam quædam discutienda relinquimus.

Petri

Petri Platenfis III uocum fuga

ex unica ad Hypodorium.

Idem Petrus Platenfis Missam totam quatuor item uocū ex unica institu-
it. O Salutaris hostia, literis innuens cuiusq̃ uocis & principium & finē. Cuius unū dūtaxat Kyrie adponere placuit cum initij resolutione, ut ex his Lector, quæ nimis multa sunt, reliqua facilius ad eandem formam discutiatur. Sanè uocū initia hisce IIII prodūtur literis, S. C. T. B. & S. quidem supremæ uocis, nos Cātum uocamus, C. Contratenoris, nunc Altum nominant. T. Tenoris. B. Baseos. Finis etiam eisdem, sed semicirculo tectis literis indicatur.

Eiusdem Petri Platenfis III uocū fuga ex unica sed aliter, ad

eundem Hypodorium.

K

Initia
orum
resolu
tio

Cātus Altus Tenor Pp Basis. Sed ad

eleison Kyrie eleison

Sed ad Iodocum redeamus, de quo ceperamus. Idem author sæpe ex una
 Sduas fecit uoces hoc modo, Præcinēte uocem aliquo, Alter unius tempo
 ris mora sequebatur eandem canens uocem, sed certe tono uel leuatam uel
 depressam, ut qui cantionem in sol incepisset, au direr alterum in la incipien
 tem, aut contra si prior in la cepisset, sequens in sol ordiebatur. Vnde bino
 rum Modorum systemata colludebāt. Cuius rei aliquot eius exempla suba
 njcere placuit, cum Modorum præscriptione. Sunt enim sanè elegantiā.

Ionici Hypoioniciq; connexorū

exemplum finitum ut Phrygius.

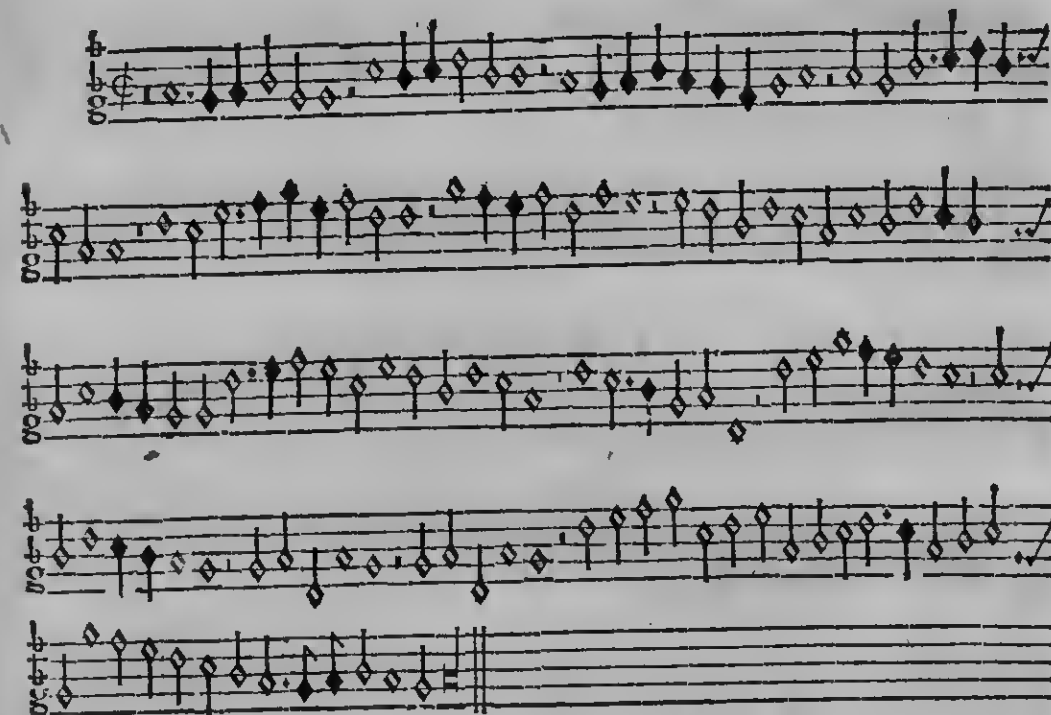

Poterant

Poterant duæ hæ uoces à mediocriter etiam exercitatis sub una canī per
 notatione: Verum & hic & in sequentibus ad hoc proderunt Lectori
 binæ pernotationes, ut binorum Modorum incessum luculentius uideat.
 Et in hoc quidē exemplo finis utrorūq; in Phrygiū tortus est ad authoris
 arbitriū, Quippe ut binis connexionibus suos daret fineis fieri nō potuit,
 quæsiuit igitur externū hospitem, cū cōtra in exēplo sequēte Dorij Hypo
 dorijq; connexioni suum dederit finē: Ionico Hypoionicoq; non dederit.

Dorij Hypodorijq; cōnexorum

exemplum in Phrygiū finitum sede.

Pp 2 In hoc

In hoc exemplo sanè plus licentiæ in ascensu ac descensu quàm Modorū
lambitus desyderet. Sed sic fuit homo Iodocus noster nimis ingenio la-
sciuiens, quemadmodum antea diximus.

Dorij Hypodorijq; cōnexorum exemplum cum Semidito

no superne,

In priore

In priore exemplo altera uocum tono leuabatur, hic eodem deprimitur,
quemadmodum & in sequenti.

Ionici Hypoioniciq; connexorū exemplum cum Ditono

superne, sed non suo finitum loco.

Pp 3 Post

Post huius exempli medium proportio sesquipla admixta est admirabili sane syncopatione per totum tractum, sed uera tamen ratione.

Phrygij phrasis ac systema superne semitonio inferne tono

adiectis, finis licentia quæsitus.

Dorij

Dorij phrasis ac systema adiecto inferne ac superne tono, finis

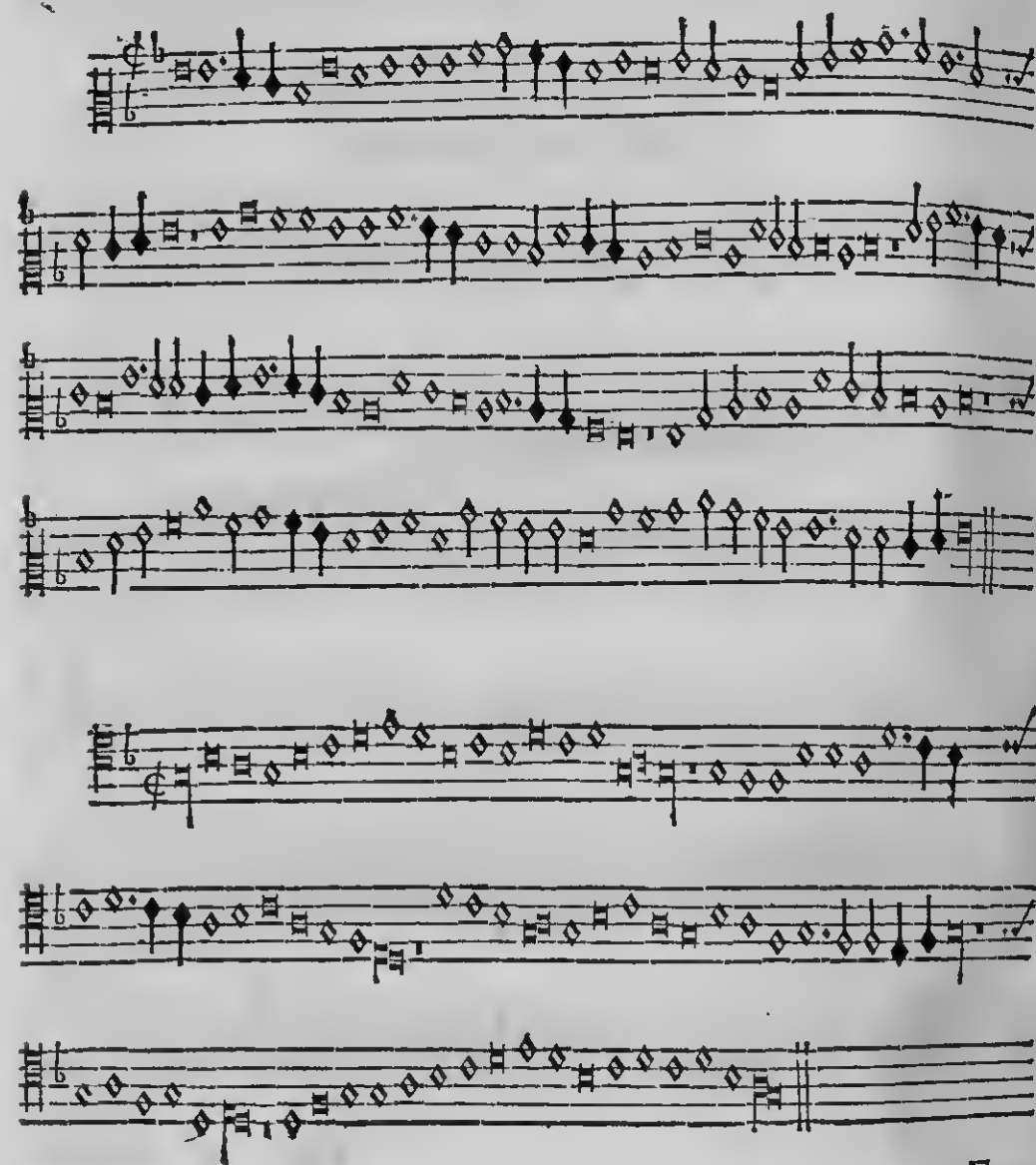
in diatessaron infima chorda.

Pp 4 Delectas

Dodecachordi

Delectatus est idem Iodocus fuga ad minimā instituta, quod in Misa
sa Lhome arme ad sextum Tonum in extremo Agnus Dei mirifice
ostendit. Est & hæc, quam hic subiecimus, insignis eiusdem cantio, in qua
duæ item uoces ad fugam minimæ institutæ sunt.

Fuga

Liber III.

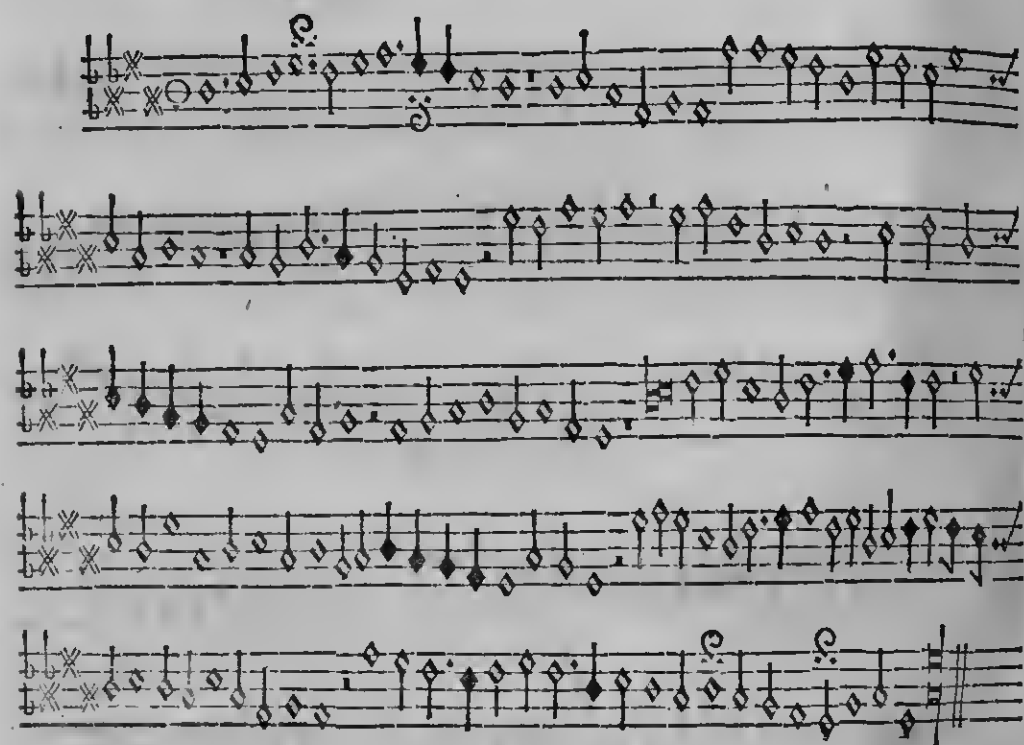
Fuga ad minimam

Hæc

Dodecachordi O Kenheim

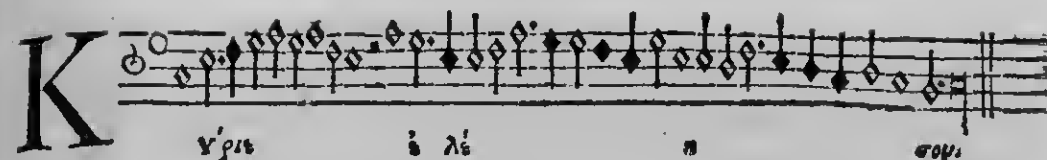
Hæchætenus de Iodoco satis superq̃. Antiquior aliquanto fuit Okē heim & ipse Belga, qui ingenio omneis excelluisse dicitur. Quippe quem constat triginta sex uocibus garrum quēdam instituisse. Eum nos non uidimus. Certe inuentione & ingenij acrimonia admirabilis fuit. Amavit autem καθολικῶς in cantu, hoc est, Cantiones instituere, quæ multis cā- tarentur modis ad cantorum propemodum arbitrium, ita tamen ut Har- moniæ ac consonantiarum ratio nihilo secius obseruaretur, quale in primis hoc eius ferunt carmen, in quo aureis habere oportet. Fuga trium uocum in Epidiatessaron (nam sic nunc loquuntur) post perfectum tempus.

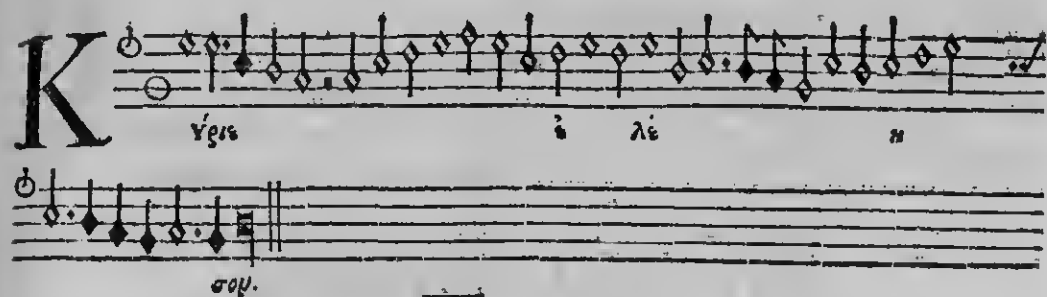
Idem Okenheim Missam ad omnem Tonū (ita enim ipse nominauit) composuit cum ad treis dūntaxat uoceis, secundum treis diatessaron spe- cies, decantaretur, nulla initio clauis adposita, sed circulo dūntaxat cum uir- gula interrogatoria uel lineam uel spacium notante. Eius Missæ unū κῶρον, ut ita dicā adponere placuit, ut Lector uideret Tenorem eius uel in ut, uel in re, uel in mi exordium habere posse. Adiectum & Benedictus duarum uocum, ex eadem.

Cantus

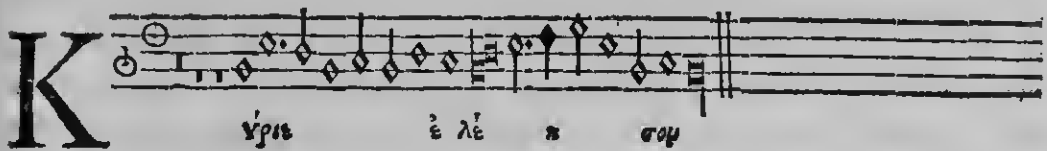
Liber III. Cantus

Altitonans

Tenor

Basis

Dodecachordi Iacobus Hobrechth.

Tertius in hac classe haud dubius est Iacobus Hobrechth et ipse Belga, quippe qui D. Erasmo Roterodamo Praeceptor fuit, Cuius iudicium de eo in Aëlio retulimus. Hunc praeterea fama est, tanta ingenij celeritate ac inuentionis copia uiguisse, ut per unam noctem, egregiam, & quae doctis admirationi esset, Missam componeret. Omnia huius uiri monumenta miram quandam habent maiestatem & mediocritatis uenam. Ipse hercules non tam amans raritatis, atque Iodocus fuit. Ingenij quidem ostentator sed absque fuce, quasi qui auditoris iudicium expectare maluerit quam se ipse efferre. Multae passim huius uiri sunt Compositiones, & nos aliquot eius in hoc adeo libro exempla Lectori ostendimus, maxime cum de se quis pla ratione differeremus. Ideoque de eo plura dicere super sedemus.

Antonius Brumel.

Antonius item Brumel dignus qui inter eximios Symphonetas numeretur, magis tamen diligentia & arte ualuit quam naturae indulgentia. Huius extat Missa de Beatissima Virgine MARIA IESU Christimatre, magno uiro digna: sunt & aliae quaedam eius Missae, sed ex ea, quae apud nos scribitur, treis binarum uocum cantilenas huc adponere placuit ad exercitationem sane utileis.

P Leni sunt

& terra

gloria

tu a. Pleni

Liber III.

P Leni sunt

terra gloria

Sequuntur aliae eiusdem Antonij Cantiones

Qq Benedictus